

■ Аты-баты

БОЛЬШ МОЦЫ І ДАКЛАДНАСЦІ

На 174-м вучэбным палігоне ВПС і войскаў ППА днямі адбылася ўрачыстая перадача асабістаму складу 969-й базы рэзерву танкаў новай партыі мадэрнізаваных машын Т-72Б3.

Новая мадэль абсталявана больш магутным рухавіком і палепшана комплек-

сам узбраення, які гарантуе высокую верагоднасць знішчэння цэлі з месца і ў руху на адлегласці да пяці кіламетраў. Таксама машыну абсталявалі новымі датчыкамі, бартавымі экранамі корпуса са здымнай модульнай абаронай. Змены закранулі і прыцэл, які замянілі на «Сасна-У» беларускай вытворчасці.

Падчас перадачы тэхнікі міністр абароны генерал-лейтэнант Андрэй РАЎКОЎ адзначыў, што гэта не першы крок мадэрнізацыі

ўзбраення. «Мы рухаемся ў двух напрамках: мадэрнізацыя і рамонт танкі на сваіх заводах і ідзе па шляху ваенна-тэхнічнага супра-

аб ваенна-тэхнічным супрацоўніцтве», — заявіў міністр.

На мерапрыемстве прысутнічала расійская дэлегацыя ад навукова-вытворчай карпарацыі «Уралвагонзавод», які займаўся мадэрнізацыяй. Па заканчэнні мерапрыемства быў падпісаны чарговы кантракт на мадэрнізацыю танкаў Т-72Б3 расійскім партнёрам.

Удзельнікам урачыстай перадачы танкаў быў прадэманстраваны элемент танкавага біятона. Сёлета ў міжнародных штогадовых спаборніцтвах па гэтым відзе армейскага спорту возьме ўдзел і мадэрнізаваны Т-72Б3.

Сяргей НІКАНОВІЧ, фота аўтара

■ Літаратурныя сувязі

Нашы кнігі на Краснай плошчы

У Маскве праходзіць кніжны фестываль «Красная плошча». Вялікім стэндам прадстаўлена і прадукцыя беларускіх кніжнікаў.

Каля стэнда нашых кнігавыдаўцоў і кнігагандляроў мнагалюдна: гасцей, наведвальнікаў фестывалю цікавіць літаральна ўсё — кнігі па гісторыі Беларусі, беларускія падручнікі, нават буквары.

У аднаго з наведвальнікаў, які асабліва ўважліва разглядае кнігі, пытаюся, што прывяло на фестываль, што ён шукае сярод іншых кніг. І вось што пачуў у адказ:

— Мяне цікавяць беларускія класікі. Сам я нарадзіўся ў Маскве. Хоць і маці, і бацька — з Беларусі. Тут, у сталіцы Савецкага Саюза, вучыліся, тут засталіся працаваць, зрабілі кар’еру. А дома ў нас заўсёды ведалі Купалу, Коласа, Куляшова... Чыталі Шамякіна і Быкава. А я вось зараз хачу нешта прынесці беларускае сваім дзецям — можа быць, адшукаю і новага цікавага пісьменніка...

Фестываль «Красная плошча» носіць на дзіва практычны характар: наведвальнікі вяртаюцца з выставы з пачкамі кніжных навінак. А я знаходжу сярод кніг расійскіх выдавецтваў і тыя выданні, якія так ці інакш звязаныя з Беларуссю. Вось і навінкі серыі «ЖЗЛ» — кнігі С. Рыбаса «Грамыка» і Н. Далгаполава «Надзея Траян». На стэндзе выдавецтва «Время» — кнігі добра вядомых мінскіх дзіцячых пісьменнікаў Яўгенія Пастэрнак і Андрэя Жвалеўскага. У тым ліку — і іх выдатная аповесць «Гімназія №13», якая, дарэчы, у перакладзе на беларускую была апублікавана і ў часопісе «Маладосць».

Каля беларускага стэнда сустракаю старшыню ФНКА «Беларусы Расіі» Сяргея КАНДЫБОВІЧА.

— Уважліва паглядзеў навінкі, прысвечаныя Скарыну, 500-годдзю беларускага кнігавыдання. Абавазкова нешта куплю, — сказаў ён. — Якіх кніг асабіста я чакаю ад беларускіх выдавецтваў? Вядома ж, кнігі па гісторыі Вялікай Айчыннай вайны. Набліжаецца 75-годдзе Вялікай Перамогі, якое, не сумняваюся, вельмі годна краіны Садружнасці Незалежных Дзяржаў будуць адзначаць у 2020 годзе. Агульная для беларусаў і расіян тэма павінна быць адлюстравана ў кнігах. Хацелася б убачыць выданні пра кіраўнікоў партызанскага руху, пра тых, без каго не было б сённяшняга мірнага неба. Мне здаецца, што яра гісторыкаў, публіцыстаў і нават празаікаў варта такія гістарычныя персанажы, як Панамарэнка, Мазураў, Машэраў, Зімянін...

Сяргей ШЫЧКО,

Масква

Месца сустрэчы талентаў

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Гэты фестываль сапраўды знакавы. З вялікай сцэны летняга амфітэатра гучаць песні на роднай мове. Іх выконваюць найлепшыя артысты нашай краіны. Яркія касцюмы, адметнае светлае афармленне — прыемна, што ў нацыянальнай песні такое годнае суправаджэнне. Якое б ні было надвор’е — ці праліўны дождж, ці пранізлівы холад, як сёлета, — глядачы заўсёды з заміраннем сэрца сочаць за тым, што адбываецца на сцэне. Родная песня пранікае ў самыя патаемныя куткі душы.

Любімы, але... такі ж самы?

Аднак у тых, хто наведвае фестываль кожны год, часам складваецца ўражанне, што ўсё гэта мы ўжо дзесьці бачылі. Вядома, эстрадных песень па-беларуску зашмат быць не можа. Але аднымі і тымі ж застаюцца падыходы ў падачы твораў, у самой канцэпцыі свята.

Вось што думае пра гэта міністр культуры Беларусі Барыс СВЯТЛОЎ:

— На мой погляд, сёлетняя праграма фестывалю вельмі цікавая. Як заўсёды, яна разлічана на два дні, але на трэці дзень адбываецца працяг свята. Мы адкрываем фестываль урачыстым канцэртам. Адначасова гэта і пад’ядзенне вынікаў конкурсу маладых выканаўцаў... Раней фестываль праходзіў радзей, раз на два гады. Для такога свята трэба, каб саспелі таленты, каб арганізатары падрыхтавалі адметную праграму, якая з’яўляецца вынікам супрацы паэтаў і кампазітараў, — ім таксама патрэбен час, каб нарадзіліся новыя творы. Але пакуль што фестываль застаецца штогадовым. Я згодны, што трэба шукаць новыя формы яго правядзення. На мой погляд, варта кожны год запрашаць новых рэжысёраў, якія прапаноўвалі б сваю канцэпцыю. Можа быць, з наступнага года мы пачнём гэта рабіць на конкурснай аснове, як і на іншых значных фестывалях. Тады з’явіцца канкурэнцыя і розныя бачанні гэтага фестывалю.

Шчаслівы білет на эстраду

Традыцыйна ў першы фестывальны дзень праходзіць Нацыянальны конкурс маладых выканаўцаў эстраднай песні. Маладыя людзі з розных куткоў краіны спаборнічаюць у вакальным майстэрстве, дэманструючы па дзве песні на беларускай мове.

Пасля абвешчання вынікаў за кулісамі летняга амфітэатра хтосьці не мог

схаваць шчаслівых эмоцый, бо атрымаў высокую ўзнагароду. Іншыя былі крыху засмучанымі, што не ўдалося заняць свайго месца на вакальным Алімпе Маладзечна. Але конкурс ёсць конкурс, камусьці выпадае шчаслівы білет, а камусьці не. Галоўнае, наколькі працаздольным і мэтанакіраваным у далейшым будзе малады артыст.

— Наладжана вельмі добрая сістэма, як адшукаць таленты, як іх адукаваць і як пазней ім дапамагачь — праз фонд Прэзідэнта па падтрымцы таленавітай моладзі. Звесткі пра ўсіх маладых артыстаў захоўваюцца, таму не праблема іх знайсці і адсачыць, як складваецца творчы лёс. Натуральна, не ўсе робяцца прафесійнымі выканаўцамі ў тым ці іншым жанры. Але самым лепшым мы дапамагем, — адзначыў Барыс Святлоў.

Абсалютным пераможцам конкурсу маладых выканаўцаў сёлета стала Вольга Булай, прадстаўніца Мінскай вобласці. Ёй удалося заваяваць адразу

дзве ўзнагароды — Гран-пры, а таксама спецыяльны прыз імя Уладзіміра Мулявіна. Першае месца прысудзілі Ганне Трубяцкой з Магілёўскай вобласці. Другое — у Аляксея Грыневіча з Мінскай вобласці. Трэцяе месца падзялілі паміж сабой Аляксандр Малашэнка з Магілёўскай вобласці і Міла Урбановіч з Гомельскай.

— Усе канкурсанты былі надзвычай моцныя, таму перамога для мяне стала поўнай нечаканасцю, — сказала карэспандэнту «Звязды» Вольга БУЛАЙ. — Я выканала песні «Трымай мяне» на музыку Святаслава Пазняка і словы Ірыны Багданавай і «Зязюлю» на музыку Мікалая Някрасава, тэкст на беларускую мову я пераклала сама. Дарэчы, мая любімая паэтка — гэта Таццяна Мушынская. У яе надзвычай тонкія і лірычныя вершы.

Падчас вячэрняга канцэрта «Купала і Колас. Вы нас гадалі!» сярод іншых знакавых артыстаў было ўцешна ўба-

чыць Валерыю Грыбусаву. Пару гадоў таму яна атрымала Гран-пры конкурсу маладых выканаўцаў, а цяпер ужо спявае разам з аркестрам пад кіраўніцтвам Міхаіла Фінберга. Выкананне Грыбусавай было адным з самых яркіх і запамінальных як на конкурсе, так і ў гэтыя фестывальныя дні.

«Месяц лампаду запаліць»

Паэтычная гасцеўня «Красуй, Беларусь» праходзіла ў малой зале Палаца культуры Маладзечна. Ужо традыцыйна ў ёй прымалі ўдзел члены Саюза пісьменнікаў Беларусі — большасць з іх можна было ўбачыць у Маладзечне і ў мінулыя гады. Гэта Міхась Башлакоў, Уладзімір Мазго, Міхась Пазнякоў, Мікола Шабовіч, Іна Фралова. Сёлета праграма дапоўнілася выступамі яркіх бардаў — Ганны Чумаковай і Андрэя Зыгмантовіча. Адна з песень апошняга, «Месяц лампаду запаліць», напісана на верш Навума Галыяровіча, які веў рэй на паэтычнай імпрэзе. Яго сувядучай, як і ў мінулыя гады, была Таццяна Сівец. Напрыканцы яна прачытала ўласныя, вельмі пранікнёныя, вершы.

Падаецца, гэту праграму таксама можна было б ажывіць — новымі імёнамі, нечаканымі сцэнарнымі падыходамі і, напрыклад, уласным конкурсам.

***

Канцэртны першага фестывальнага дня праходзілі ў суправаджэнні Нацыянальнага акадэмічнага канцэртнага аркестра Беларусі пад кіраўніцтвам Міхаіла Фінберга. Яскравы жывы гук з’яўляецца яшчэ адной нязменнай адметнасцю і перавагай фестывалю.

Дарэчы, на адным з фестывальных музычных суправаджэнняў забяспечваў сімфанічны аркестр Маладзечанскага музычнага каледжа імя М. К. Агінскага пад кіраўніцтвам Рыгора Сарокі, які таксама мае вельмі высокі ўзровень выканання. Можа, варта было б даць больш магчымасцяў мясцовым музыкам, каб прадэманстравалі сваё майстэрства?..

Канцэрт-закрыццё быў прысвечаны 45-гадоваму юбілею ансамбля «Сябры». Яго мастацкаму кіраўніку, салісту Анатолю Ярмоленку ўдалося прадставіць надзвычай насычаную праграму. Разам з ім на сцэну выходзілі Руслан Аляхно, Вікторыя Аляшка, іншыя артысты. Гучалі не толькі любімыя многімі шлягеры, але і новыя песні. Ці стануць яны хітамі, пакажа час.

Ніна ШЧАРБАЧЭВІЧ.

nina@sviazda.by

Маладзечанскі р-н.